

[Oluf Pedersen.]

tror så, han er en helt rigtig nationaløkonom. Men alle vi medlemmer af grundskyldskommissionen er dog klar over, at sådan kan man ikke bære sig ad. Hvis man gik til en nedsættelse af grundskyldpromillen, sådan som her er foreslået, og tvang de kommuner, som har de højeste grundskyldpromiller, til en nedsættelse, tror jeg nok, at det i første omgang ville resultere i højere salgspriser, men jeg tror lige så sikkert på, at de købere, der giver de højere salgspriser, bagefter vil erfare, at det, de sparede i form af lavere ejendomsskatter, kom de i stedet for til at betale gennem større omkostninger og større personlig skat, sådan at de i virkeligheden har betalt en for høj købesum for noget, de slet ingen fordel fik af. Det kan man se af forskellige ting, bl. a. hvis man undersøger, hvordan salgspriserne er for ejendomme i kommuner, der har højere grundskyldpromiller end andre. Der er ikke den forskel, man skulle tro, netop fordi virkeligheden ligger lidt anderledes. Det tror jeg finansministeren skulle tænke lidt på, så ville han — forhåbentlig — komme til det resultat, at man nok skal gå over til en sammenkædning af skatteprocent og grundskyldpromille — det har jeg ikke noget imod, og særlig er det rigtigt, hvor der sker ændring i den 4-årige periode — men at man ikke skal sætte den grænse, som er foreslået, og derved tvinge de kommuner, der har båret sig fornuftigt ad og rettet sig forholdsvis meget efter de muligheder, folk har for fortjeneste, til i stedet for at sætte skatten på indkomsterne højere.

Man kan jo se på, hvordan den almindelige jævne mand bedømmer det. Hvis to bønder har to lige store gårde, der er lige gode, og den ene passer sin ejendom godt, den anden passer sin dårligt, så vil, hvis man ligner skatten efter evne, den mand, som passer gården godt, blive straffet derfor og den mand, som passer sin gård dårligt, blive belønnet. Sådan ræsonnerer man ude i kommunerne, og derfor siger man: du har en ejendom, og du skal svare lige meget, enten du passer den eller ej. Det er derfor, man har ment det naturligt at ræsonnere således: grundskylden er alligevel nr. 1. Det er noget, man slutter ud af praksis, det behøver man ikke at være nationaløkonom for. Derimod kunne man nok fri-

stes til at bede nationaløkonomerne se på hele overvæltningsproblemet og dets følger, så man blev klar over, hvem der betaler disse skatter efter evne.

Men én ting til taler for ikke at tvinge kommunerne til at sætte grundskyldpromillen ned — hvad for øvrigt blev nævnt af det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen — og det er det kommunale selvstyre. Hvorfor i alverdens riger og lande skulle folketetinget vedtage at krænke det kommunale selvstyre i det tilfælde, hvor kommunerne har båret sig fornuftigt ad? Det kan man dog ikke; man må respektere selvstyret. Jeg kan gå så vidt som til at sige, at de for min skyld kan nedsætte grundskyldpromillen, hvis de mener, det er rigtigt; men de må så selv tage følgerne. I grundskyldskommissionen var vi klar over, at det lå forskelligt i de forskellige kommuner. Selv da man, så vidt muligt, ville have alle promiller lige høje, afviste vi det. Jeg tror, det er rigtigt, at vi gjorde det, og at man bør respektere det kommunale selvstyre. Lad kommunerne ligne, som de vil; derefter vurderer man, hvad der så er tilbage, hvad der er handelsprisen, og deraf tager man de 4 pct. grundskyld til staten, så kommer man ikke til at træde nogen for nær. I grundskyldskommissionen gjorde vi kun det, at vi sagde: vi vil ikke tillade en så stor stigning, at kommunerne inddrager den jordværdi, som staten skulle have og eventuelt betale afløsning for. Men vi fremsatte intet krav om en nedsættelse af den kommunale grundskyld, og jeg tror, at det var rigtigt.

Så skal jeg blot sige vedrørende bestemmelserne i lovforslaget om den personlige skat, at vi må se, hvad der kommer ud af udvalgsbehandlingen. Jeg må tage et vist forbehold, men vil sige, at vi fra vor side er tilhængere af, at man giver en højere frigrænse for de fattige. Jeg tror, det nok kan være tiltrængt med hele den overvæltningshistorie, vi har med hensyn til skatterne.

Det følger af, hvad jeg her har sagt, at vi i det store og hele må afvise det forslag til folketingsbeslutning, som er stillet af venstre og konservative, og den begrundelse, som ordføreren gav, at det skyldtes protester og uro ude i landet. Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) sagde bl. a., at husmandsforeningerne havde